

5. شك کثیرالشک

۵. شک کثیرالشک

مسأله ۳۸۰) کسی که معمولاً در یک نماز سه بار شک می کند، یا معمولاً در سه نماز پشت سر هم، حداقل یک بار شک می کند، اگر زیاد شک کردن او به خاطر حادثه ای که موجب ترس یا غضب یا پریشانی حواس است، نباشد کثیرالشک است و نباید به شک خود اعتنا کند.

مسأله ۳۸۱) کثیر الشک، اگر در به جا آوردن کاری شک کند، در صورتی که انجام آن کار نماز را باطل نمی کند، باید بنا بگذارد که آن را به جا آورده است؛ مانند اینکه شک کند که سجده کرده است یا نه، باید بنا بگذارد که سجده کرده است و چنانچه انجام آن کار نماز را باطل می کند، باید بنا بگذارد که آن را انجام نداده است؛ مانند اینکه شک کند که یک رکوع کرده یا بیشتر، چون زیاد شدن رکوع، نماز را باطل می کند، باید بنا بگذارد که یک رکوع کرده است.

مسأله ۳۸۲) کسی که فقط در یک جزء نماز زیاد شک می کند، در همان مورد حکم کثیر الشک را دارد و چنانچه در جزءهای دیگر نماز شک کند، باید مطابق وظیفه افراد معمولی عمل کند؛ مانند کسی که در انجام سجده زیاد شک می کند، اگر در به جا آوردن رکوع شک کند، باید به دستور آن شک عمل کند، یعنی اگر ایستاده است، رکوع را به جا آورد و اگر به سجده رفته است، اعتنا نکند.

مسأله ۳۸۳) کسی که در نماز مخصوصی؛ مانند نمازهای چهارپایه زیاد شک می کند، اگر در نماز دیگری مانند نماز اخفاتی ۲ شک کند، باید به دستور شک رفتار کند.

مسأله ۳۸۴) کسی که هنگام خواندن نماز در مکان خاصی زیاد شک می کند، اگر در مکان دیگری نماز بخواند و شک کند، باید به دستور شک عمل کند.

مسأله ۳۸۵) اگر انسان نداند کثیرالشک شده یا نه، حکم کثیر الشک را ندارد و باید به دستور شک عمل کند و کثیرالشک تا وقتی یقین نکند که به حال معمولی مردم برگشته، نباید به شک خود اعتنا کند.

۱. نمازهایی که در آن حمد و سوره بلند خوانده می شود.

۲. نمازهایی که در آن حمد و سوره آهسته خوانده می شود.